

Evangelí del dimarts de la setmana XIX de durant l'any: el més gran al Regne del Cel

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana XIX de durant l'any. “El qui es faci petit com aquest infant és el més important en el Regne del cel”. Sobre la consciència humil de la nostra petitesa, Déu construirà una gran santedat, que ell mateix farà important, eficaç i valuosa.

Evangelí (Mt 18, 1-5.10.12-14)

En aquella ocasió, els deixebles preguntaren a Jesús:

—Qui és el més important en el Regne del cel? Jesús va cridar un infant, el posà enmig d'ells i digué:

—En veritat us ho dic: si no canvieu i us feu com els infants, no entrareu pas al Regne del cel. Així, doncs, el qui es faci petit com aquest infant és el més important en el Regne del cel. I qui acull un infant com aquest en nom meu, a mi m'acull.

Mireu de no menysprear cap d'aquests petits, perquè us asseguro que en el cel els seus àngels veuen constantment cara a cara el meu Pare celestial. Què us sembla? Si un home té cent ovelles i se li n'esgarria una, ¿no deixa les noranta-nou a la muntanya i va a buscar l'esgarriada? I si l'arriba a trobar, en veritat us dic que té més alegria per aquesta ovella que per les noranta-nou que no s'havien esgarriat. Igualment, el

vostre Pare del cel no vol que es
perdi ni un de sol d'aquests petits.

Comentari a l'Evangelí

De vegades, els evangelis ens mostren els deixebles preocupats pel grau d'importància entre ells. Amb certa curiositat que sembla poc sobrenatural, aquesta vegada li pregunten al Mestre qui pensa ell que és el més gran al Regne del Cel. Jesús respon de manera sorprenent: cridant a un nen i situant-lo al mig.

Els nens encarnen alguns trets de dependència que els situen per sota dels grans: són petits de mida, tenen poca experiència, moltes vegades no són capaços de respondre dels seus actes, no es poden valer per si mateixos... No obstant això, Jesús diu: «En veritat us ho dic: si no canvieu i us feu com els infants, no

entrareu pas al Regne del cel. Així, doncs, el qui es faci petit com aquest infant és el més important en el Regne del cel».

Per Déu tots som criatures petites. Davant la seva mirada amorosa, els graus humans d'importància es trastoquen, les escales socials i les etiquetes s'esvaeixen. El Mestre ens fa entendre que acceptar la nostra condició no ens humiliarà o infravalorarà. Al contrari, ens pot portar a altes cotes de grandesa i santedat, perquè som els seus fills. En aquest sentit, sant Josepmaria recomanava: «Davant de Déu, que és Etern, tu ets una criatura més menuda que, davant teu, un petit de dos anys. I, a més de nen, ets fill de Déu. —No te n'oblidis» (*Camí*, n. 860).

Moltes de les nostres preocupacions es poden redimensionar si sabem abandonar-nos com a nens petits que necessiten una cura constant per

part del seu Pare. Sobre la consciència humil de la nostra petitesa, Déu construirà una gran santedat, que Ell mateix farà important, eficaç i valuosa.

Pablo M. Edo // Photo:
shutterstock

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dimarts-de-la-setmana-xix-de-durant-lany-el-mes-gran-al-regne-del-cel/>
(13/01/2026)